Prima instanță: Judecătoria *****, sediul Centru, judecător Guzun Corneliu
Dosarul nr. 2r-1497/25 (2-25075143-02-25r-28072025)

D E C I Z I E

29 ianuarie 2026 mun. *****

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența sa:
Președintele completului, judecătorul Diana Corlăteanu
Judecătorii Eleonora Badan-Melnic și Roman Pascari

examinând fără participarea părților, recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat,

împotriva încheierii Judecătoriei *****, sediul Centru din 20 iunie 2025, prin care a fost respinsă contestația,

în cauza civilă, la contestația Serviciului Fiscal de Stat împotriva CA „Vladimir Stialidi", intervenient accesoriu executorul judecătoresc Zaharescu Olga cu privire la anularea încheierii executorului judecătoresc Zaharescu Olga nr. 084s-2866/2025 din 6 mai 2025 privind refuzul de a intenta procedura de executare și obligarea executorului judecătoresc Zaharescu Olga de a primi documentul executoriu hotărârea seria AH nr. 0036102 din 22 iunie 2021 emisă de Serviciul Fiscal de Stat, spre executare silită,

A C O N S T A T A T :

Circumstanțele cauzei:

La 22 mai 2025, Serviciul Fiscal de Stat s-a adresat instanței de judecată cu cerere împotriva CA „Vladimir Stialidi", intervenient accesoriu executorul judecătoresc Zaharescu Olga cu privire la anularea încheierii executorului judecătoresc Zaharescu Olga nr. 084s-2866/2025 din 6 mai 2025 privind refuzul de a intenta procedura de executare și obligarea executorului judecătoresc Zaharescu Olga de a primi documentul executoriu hotărârea seria AH nr. 0036102 din 22 iunie 2021 emisă de Serviciul Fiscal de Stat, spre executare silită.

În motivarea cererii Serviciul Fiscal de Stat a indicat că, la 13 mai 2025, Serviciul Fiscal de Stat a recepționat încheierea executorului judecătoresc

Zaharescu Olga nr. 084s-2866/2025 din 6 mai 2025, privind refuzul de a intenta procedura de executare în privința debitorului CA „Vladimir Stialidi” privind încasarea restanței față de bugetul public național în baza hotărârii seria AH nr. 0036102 din 22 iunie 2021, în sumă de 20 804,69 de lei.

A indicat că, temei de refuz de intentare a procedurii de executare, executorul judecătoresc Zaharescu Olga a invocă faptul, că documentul executoriu - hotărârea seria AH nr. 0036102 din 22 iunie 2021 nu este de competența sa.

SFS a notat că, își exprimă dezacordul față de încheierea executorului judecătoresc Zaharescu Olga nr. 084s-2866/2025 din 6 mai 2025 privind refuzul de a intenta procedura de executare ca fiind neîntemeiată și pasibilă anulării.

Serviciul Fiscal de Stat a afirmat că, a remis spre executare executorului judecătoresc Zaharescu Olga nr. 084s-2866/2025 din 6 mai 2025 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, cu valoare de document executoriu în temeiul art. 196 alin. (5) Cod fiscal, prin care s-a hotărât: 1. A executa silit obligația fiscală a contribuabilului CA „Vladimir Stialidi” în baza hotărârii seria AH nr. 0036102 din 22 iunie 2021 în sumă de 20 804,69 de lei; 2. Asigurarea aplicării măsurilor de asigurare silită, reglementate de Codul fiscal, se pune în sarcina Direcției Generale Administrare Fiscală Arierate; 3. Încasarea silită a restanțelor menționate în prezenta hotărâre, conform Codului de executare se efectuează de către executorul judecătoresc competent; 4. Prezenta hotărâre intră în vigoare din data semnării și se execută imediat, inclusiv prin intermediul executorilor judecătorești, în conformitate cu prevederile Codului de executare după caz.

În temeiul art. 30 alin. (1) Cod de executare, executorul judecătoresc poate întreprinde acțiuni de executare silită doar în circumscripția camerei teritoriale a executorilor judecătorești în care biroul său își are sediul, iar conform art. 61 alin. (1) lit. a) Cod de executare, executorul judecătoresc refuză intentarea procedurii de executare dacă documentul nu este de competența sa. Sub noțiunea de „competență” prevăzută de art. 61 alin. (1) Cod de executare, se subînțelege exclusiv competența teritorială, or, în rezultatul examinări excepției de neconstituționalitate a art. 61 alin. (1) Cod de executare, prin hotărârea nr. 22 din 8 octombrie 2019 Curtea Constituțională a statuat, că „lipsa competenței” poate fi interpretată numai din punct de vedere al competenței teritoriale, nu și a competenței materiale.

Consideră că, documentul executoriu a fost prezentat corect spre executare silită executorului judecătoresc conform competenței teritoriale a acestuia, în acest sens creditorul Statul, în persoana Serviciului Fiscal de Stat a respectat prevederile art. 30 Cod de executare, prin urmare refuzul de primire spre executare, emis de către executorul judecătoresc este unul neîntemeiat și contravine principiilor de drept, or, conform art. 26 alin. (3) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind

executorii judecătorești, executorul judecătoresc nu poate refuza primirea documentelor executorii date prin lege în competența sa teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătorești, decât în condițiile stabilite de lege.

Serviciul Fiscal de Stat a relevat că, executorul judecătoresc eronat a interpretat hotărârea seria AH nr. 0036102 din 22 iunie 2021, or, la caz, observă că prin hotărârea Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului expres este menționat că „încasarea silită a restanțelor menționate în prezenta hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent.

Concomitent, a menționat că pct. 1 vizat în hotărârea seria AH nr. 0036102 din 22 iunie 2021 urmează a executa silit obligația fiscală a contribuabilului, or, art.10 alin.(1) Cod de executare expres menționează „executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol obligațiile", conchid că noțiunea „a executa silit" prezumă încasarea silită, din contul contribuabilului în beneficiul creditorului astfel documentele executorii menționate supra cuprind formulări caracteristice pentru un act privind încasarea sumelor.

A mai notat că, formularul de hotărâre cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului este aprobat prin ordinul IFPS nr. 143 din 13 septembrie 2002 despre aprobarea formularelor de executare silită a obligației fiscale (pct. 1 subct.1.1), fiind publicat în Monitorul Oficial nr. 176-181 din 30 decembrie 2005 și conform căruia în mod expres este stipulat că executarea silită a documentului executoriu conform prevederilor Codului de executare este pusă în sarcina executorului judecătoresc.

SFS a opinat că, executorul judecătoresc este obligat să asigure executarea silită, inclusiv să execute documentul executoriu în strictă conformitate cu Codul de executare și cu alte acte normative.

În asemenea situație, refuzul executorului judecătoresc privind executarea silită a documentului executoriu generează încălcarea principiilor de drept, a scopului şi sarcinii de bază a procedurii de executare.

A atenționat că, în temeiul art. 197 alin. (1) Cod fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este limitat în vederea încasării mijloacelor bănești de pe conturile bancare ale persoanelor fizice care nu sânt subiecți ai activității de întreprinzător.

Serviciul Fiscal de Stat a invocat că, conform împuternicirilor atribuite de Codul fiscal, au fost întreprinse și epuizate toate măsurile de asigurare și executare silită a executării documentelor executorii vizate.

A menționat că, în temeiul art. 203 alin.(1) Cod fiscal, comercializarea bunurilor sechestrate ale persoanei fizice se efectuează de către executorul

judecătoresc în conformitate cu prevederile Codului de executare, astfel, în cazul existenței bunurilor persoanei fizice (debitorului), Serviciul Fiscal de Stat este în imposibilitate de a efectua comercializarea lor, aceasta fiind de competența exclusivă a executorului judecătoresc.

În acest sens, măsurile ulterioare de executare silită care urmează a fi întreprinse de executorul judecătoresc în conformitate cu Codul de executare, în scopul executării documentelor executorii sunt mai vaste și eficiente de a exceda competența Serviciului Fiscal de Stat în materie de executare silită, în condiția în care măsurile de executare întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat nu s-au soldat cu stingerea restanței.

Reieșind din considerentele menționate supra, privind executarea silită a obligației fiscale în baza documentului executoriu, va garanta atât buna derulare a administrării fiscale, cât și conlucrarea eficientă între autoritățile publice cu scopul de a asigura interesele financiare ale statului.

A susținut că, posibilitățile de executare silită a documentului executoriu atribuite prin lege executorului judecătoresc sunt mai largi, având inclusiv competența de urmărire și a salariului, pensiei și a altor venituri ale debitorului persoană fizică.

A relevat că, hotărârile emise de Serviciul Fiscal de Stat, privind executarea silită a obligației fiscale sunt documente cu valoarea și statutul unui document executoriu.

Or, actele numite, în temeiul art.196 alin. (5) Cod fiscal coroborat cu art.11 Cod de executare, sunt documente investite cu forță și valoare executorie și ține de obligația, competența și discreția organului fiscal de a decide modalitatea de executare, care este prevăzută de Lege.

A mai indicat că, hotărârea Serviciului Fiscal de Stat, având puterea unui document executoriu perfect valabil, a fost remis pentru a fi pus în executare silită către executorul judecătoresc competent, ultimul urmând să asigurare executarea acestuia conform regulilor și reglementărilor Codului de executare.

A notat că, executorul judecătoresc urma să primească și să intenteze procedura de executare a acestui act investit cu caracter și putere executorie, or, art. 2 alin.(4) al Legii nr.113 din 17 iunie 2010 interzice executorilor judecătorești refuzul în executarea unui document executoriu dat în competența sa.

În drept, SFS și-a întemeiat contestația pe prevederile art. 10 alin. (1) 22, 74, 36 alin (5), 43 alin. (2), 61 alin. (1), 86, art. 161-163 din Codul de executare, art. 132, 133, 197 și 200 ale Codului Fiscal și art. 206, 269 din Codul de procedură civilă.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei *****, sediul Centru din 20 iunie 2025 s-a respins contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat împotriva încheierii

executorului judecătoresc Zaharescu Olga nr. 084s-2866/2025 din 6 mai 2025 privind refuzul de a intenta procedura de executare cu obligarea executorului judecătoresc Zaharescu Olga de a primi documentul executoriu hotărârea seria AH nr. 0036102 din 22 iunie 2021 emisă de Serviciul Fiscal de Stat, spre executare silită ca fiind neîntemeiată. (f.d. 27-30).

Solicitarea recurentului:

Invocând dezacordul cu încheierea instanței de fond, la 7 iulie 2025, prin e-mail, Serviciul Fiscal de Stat a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei *****, sediul Centru din 20 iunie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate, cu admitea cererii de contestare a actelor executorului judecătoresc.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, Serviciul Fiscal de Stat, reiterând circumstanțele de fapt și de drept invocate în cererea privind contestarea actelor executorului judecătoresc, a invocat că încheierea instanței de fond este neîntemeiată.

Suplimentar a relevat că, executorul judecătoresc urma să primească şi să intenteze procedura de executare a acestui act investit cu caracter şi putere executorie, deoarece art. 2 alin. (4) al Legii nr.113 din 17 iunie 2010 interzice executorilor judecătorești refuzul în executarea unui document executoriu dat în competența sa.

La fel, punctează că nici Codul fiscal şi nici Codul de executare nu impun şi nu obligă Serviciul Fiscal de Stat să îndeplinească sau să execute careva acțiuni sau măsuri prealabile şi premergătoare sesizării executorului judecătoresc în vederea executării silite a unui document fiscal.

În acest sens, posibilitățile de executare silită a documentelor executorii atribuite prin lege executorului judecătoresc sunt mai largi, având inclusiv competența de urmărire și a salariului, pensiei și a altor venituri ale debitorului persoană fizică.

Astfel, nu poate fi reținut că, executorul judecătoresc întemeiat a refuzat primirea documentului executoriu înaintat spre executare silită pe motiv că, aceasta nu este de competența sa, în condițiile în care de SFS au fost respectate și aplicate toate măsurile de asigurare și executare silită.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea contestată a fost pronunțată la 20 iunie 2025, lipsesc datele privind recepționarea de către recurent a încheierii contestate, caz în care cererea de recurs depusă la 9 iulie 2025, prin e-mail, se consideră a fi depus în interiorul termenului legal de 15 zile. (f.d. 32-37)

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu e art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Conform art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele cauzei s-a constatat că, prin hotărârea seria AH nr. 0036102 din 22 iunie 2021 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, emisă de Serviciul Fiscal de Stat, în temeiul art.196 alin. (5) Cod Fiscal, s-a hotărât: a executa silit obligația fiscală a contribuabilului CA „Vladimir Stialidi” în sumă de 20 804,69 de lei, în contul creditorului Serviciul Fiscal de Stat, asigurarea aplicării măsurilor de asigurare silită, reglementate de Codul fiscal, se pune în sarcina Direcției Generale Administrare Fiscală Arierate, prezenta hotărâre intră în vigoare din data semnării și se execută imediat, inclusiv prin intermediul executorilor judecătorești, în conformitate cu prevederile Codului de executare, după caz. (f.d. 15)

Prin încheierea executorului judecătoresc Zaharescu Olga nr. 084s-2866/2025 din 6 mai 2025 s-a refuzat în primirea spre executare a documentului executoriu sus-menționat. (f.d. 14)

Din conținutul încheierii menționate rezultă că, pentru a refuza primirea spre executare silită a documentului executoriu, executorul judecătoresc Zaharescu Olga, a constatat că executarea documentului executoriu AH nr. 0036102 din 22 iunie 2021 nu ține de competența materială a executorului judecătoresc.

În acord cu art. 161 alin. (1) Cod de executare, actele de executare întocmite de executorul judecătoresc sau acțiunile/inacțiunea acestuia pot fi contestate de către părți și de alți participanți la procesul de executare, precum și de terții care consideră că prin actele de executare sau acțiunile/inacțiunea executorului judecătoresc le-a fost încălcat un drept recunoscut de lege.

În temeiul art.162 alin. (1) Cod de executare, actul de executare întocmit de executorul judecătoresc poate fi contestat de participanții la procesul de executare în termen de 15 zile, dacă legea nu prevede altfel. Terții care nu au participat la procesul de executare pot contesta actele de executare, întocmite de executorul judecătoresc, în termen de 15 zile de la data la care au aflat ori trebuie să afle despre aceste acte.

În conformitate cu art. 163 alin. (1)-(3) Cod de executare, reclamațiile din cererea privind contestarea actelor de executare întocmite de executorul judecătoresc sau a acțiunilor/inacțiunii acestuia se înaintează împotriva creditorului sau debitorului. Cererea se judecă în condițiile Codului de procedură civilă, în termen de 30 de zile. Executorul judecătoresc atras din oficiu în calitate de intervenient accesoriu este obligat, dacă sunt întrunite condițiile art.119 din Codul de procedură civilă nr.225/2003, să prezinte instanței de judecată copia certificată a procedurii de executare și să dea explicații scrise referitoare la actele contestate. În cazul contestării actului întocmit de executorul judecătoresc, sarcina probațiunii este pusă în seama reclamantului. Actele de executare întocmite de executorul judecătoresc, legale în fond, nu pot fi anulate pe motive formale.

Conform art. 10 alin. (1) și (2) Cod de executare, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol obligațiile. Executarea silită începe prin sesizarea executorului judecătoresc în condițiile legii și se efectuează prin orice formă prevăzută de prezentul cod, simultan sau succesiv, până la realizarea dreptului recunoscut prin documentul executoriu, până la achitarea dobânzilor, a penalităților sau a altor sume, acordate potrivit legii, precum şi a cheltuielilor de executare.

Articolul 11 lit. p) Cod de executare stipulează că, sunt documente executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul cod actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor.

Totodată, conform art. 65 alin. (1) Cod de executare, la îndeplinirea atribuțiilor şi a îndatoririlor sale legate de punerea în executare a documentelor executorii, executorul judecătoresc emite încheieri, întocmește procese-verbale şi alte acte de procedură.

Conform art. 61 alin.(1) Cod de executare, executorul judecătoresc refuză intentarea procedurii de executare dacă: a) documentul nu este de competența sa; b) termenul de prezentare a documentului spre executare a expirat; c) documentul nu este întocmit în conformitate cu prevederile art.14 din prezentul cod; d) documentul este înaintat de persoana care nu are împuternicirile respective, stabilite în modul prevăzut de legislație; e) termenul de executare benevolă acordat prin lege sau indicat în documentul executoriu nu a expirat; f) documentul a fost executat.

Art. 129 Cod fiscal definește obligație fiscală ca obligație a contribuabilului de a plăti la buget o anumită sumă ca impozit, taxă, prime de asigurare obligatorie de asistență medicală și contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii stabilite în cotă procentuală, majorare de întârziere (penalitate) şi/sau amendă, iar

executarea silită a obligației fiscale ca acțiuni întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forțată a restanței.

Din conținutul art. 132^4 și 133 alin. (2) ale Codului fiscal urmează că una din funcțiile de bază ale Serviciului Fiscal de Stat este executarea silită a restanțelor şi altor plăți neachitate în termen la bugetul public național, în realizarea căreia, Serviciul Fiscal de Stat aplică, de sine stătător sau prin entitățile abilitate, modalitățile de executare silită şi măsurile de asigurare a stingerii obligației fiscale şi a altor plăți la bugetul public național potrivit legii.

În accepțiunea art. 195 Cod fiscal, executarea silită a obligației fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat, în limitele competenței, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Modalitățile de executare silită a obligației fiscale sunt prevăzute la art. 194 alin.(1) Cod fiscal, care stabilește că executarea silită a obligației fiscale se efectuează prin: a) încasare a mijloacelor bănești, inclusiv în valută străină, de pe conturile bancare și/sau conturile de plăți ale contribuabilului, cu excepția celor de pe conturile de credit şi provizorii (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social); b) ridicare de la contribuabil a mijloacelor bănești în numerar, inclusiv în valută străină; c) urmărire a bunurilor contribuabilului, cu excepția celor consemnate la lit. a) şi b); d) urmărire a datoriilor debitoare ale contribuabililor prin modalitățile prevăzute la lit. a), b) şi c). Urmărirea bunurilor se face prin sechestrare, comercializare şi ridicare. În cazul în care, după ce s-au aplicat modalitățile de executare silită, obligația fiscală a contribuabilului care desfășoară activitate de întreprinzător nu a fost stinsă în totalitate, iar aplicarea ulterioară a executării silite este imposibilă, Serviciul Fiscal de Stat are dreptul să inițieze aplicarea modalităților de depășire a insolvabilității în conformitate cu legislația. Obligația fiscală a persoanei fizice neînregistrate ca subiect al activității de întreprinzător se stinge în modul prevăzut de prezentul cod.

Aderent, în acord cu art. 196 alin. (5) Cod fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalități de executare silită a obligației fiscale. Executarea silită a obligației fiscale în modul prevăzut la art.194 alin.(1) lit. b), c) și d) se face în temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu.

Totodată, conform art. 177 Cod fiscal stingerea obligației fiscale prin executare silită are loc prin acțiunile întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forțată a restanțelor în conformitate cu legislația fiscală.

Aplicând prevederile legale menționate situației cu privire la refuzul executorului judecătoresc în primirea spre executare a documentului executoriu din cauza lipsei de competență a executorului judecătoresc în privința executării documentului, instanța de recurs reține că, prevederea de la art. 61 alin. (1) lit. a)

din Codul de executare incorporează atât lipsa competenței teritoriale, cât și a celei materiale a executorului judecătoresc.

Colegiul civil apreciază critic poziția recurentului precum că, conform art. 197 alin. (1) Cod fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este limitat și în vederea încasării mijloacelor bănești de pe conturile bancare ale persoanelor fizice care nu sunt subiecți ai activității de întreprinzător, iar conform împuternicirilor atribuite de Codul fiscal, au fost întreprinse și epuizate toate măsurile de asigurare și executare silită a executării documentelor executorii vizate.

Or, după cum a reținut și instanța de fond, în Capitolul 9 din Titlul V Cod fiscal, legiuitorul a detaliat procedura de executare silită a obligației, astfel încât fiind exponentul puterii de stat, Serviciul Fiscal de Stat dispune de competență expres reglementată prin lege, cât și mecanisme suficient de eficiente și concret reglementate în vederea asigurării punerii în executare și, respectiv, executării hotărârilor privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului.

Iar, prin prisma art. 133 al. (2) pct. 7) Cod fiscal, în realizarea funcțiilor sale, Serviciul Fiscal de Stat are și atribuția în domeniul administrării fiscale, de a aplica, de sine stătător sau prin entitățile abilitate, modalitățile de executare silită şi măsurile de asigurare a stingerii obligației fiscale și a altor plăți la bugetul public național potrivit legii.

Așadar, demararea procesului de executare silită ține nemijlocit de organele subordonate ale Serviciului Fiscal de Stat și nu pot fi puse doar în sarcina executorului judecătoresc, decât în condițiile de alăturare la urmărirea mijloacelor bănești din contul debitorului și a bunurilor lui care sunt sechestrate de mai multe organe, în conformitate cu art. 92 Cod de executare.

În continuare, Colegiul judiciar menționează că, prin hotărârea Serviciului Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Arierate seria AH nr. 0036102 din 22 iunie 2021, s-a constatat existența restanțelor la buget a CA „Vladimir Stialidi” și s-a declanșat executarea silită a obligației fiscale a debitorului în mărime totală de în sumă de 20 804,69 de lei.

Având în vedere particularitățile hotărârilor Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligațiilor fiscale, care au valoare de document executoriu, în raport cu alte documente executorii, în cazul executării silite a creanțelor fiscale, spre deosebire de dreptul comun, legea stabilește o procedură specială de executare reglementată de Codul fiscal, Titlul V.

Respectiv, hotărârea Serviciului Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Arierate seria AH nr. 0036102 din 22 iunie 2021, reprezintă act în temeiul căreia urmează a fi executată silit obligația fiscală a contribuabilului CA „Vladimir Stialidi” în modul prevăzut la art.194 alin. (1) lit. b), c) și d) Cod fiscal.

Astfel, în măsura în care art. 195 Cod fiscal stabilește expres că, executarea silită a obligației fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat în limitele competenței, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, acțiuni pentru perceperea forțată a restanței contribuabilului CA „Vladimir Stialidi" urmează a fi întreprinse anume de Serviciul Fiscal de Stat.

Colegiul respinge ca neîntemeiată poziția recurentului precum că, executorul judecătoresc urma să primească și să intenteze procedura de executare a acestui act investit cu caracter și putere executorie, deoarece art. 2 alin. (4) al Legii nr.113 din 17 iunie 2010 interzice executorilor judecătorești refuzul în executarea unui document executoriu dat în competența sa.

Or, instanța de fond corect a subliniat că în temeiul art. 195 și 196 ale Codului fiscal, obligația fiscală se execută de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu legislația în vigoare.

Cu atât mai mult, în corespundere cu art. 196 Cod fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalități de executare silită a obligației fiscale prevăzute la art. 194 alin. (1) Cod fiscal.

În temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu se face executarea silită a obligației fiscale în modul prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. b), c) și d) Cod fiscal, adică: b) – ridicarea de la contribuabil a mijloacelor bănești în numerar, inclusiv în valută străină; c) - urmărirea bunurilor contribuabilului, cu excepția celor consemnate la lit. a) şi b); d) - urmărirea datoriilor debitoare ale contribuabililor prin modalitățile prevăzute la lit. a) - încasarea mijloacelor bănești, inclusiv în valută străină, de pe conturile bancare și/sau conturile de plăți ale contribuabilului, cu excepția celor de pe conturile de credit şi provizorii (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social), b) şi c).

În același timp, art. 92 alin. (3) Cod de executare statuează că, în toate cazurile când mijloacele bănești de pe contul debitorului sunt urmărite ori sechestrate de executorul judecătoresc și de alte organe abilitate prin lege, iar mijloacele bănești disponibile în cont nu sunt suficiente, instituția financiară va informa executorul judecătoresc despre existența unor alte sechestre și despre organul care le-a aplicat. În acest caz, executorul judecătoresc va propune, în cel mult 3 zile, organelor respective să se alăture urmăririi în termenul indicat la art.101 alin. (1) Cod de executare. După ce toate organele informate au comunicat că se alătură urmăririi, dar nu mai târziu de expirarea termenului stabilit pentru alăturare, executorul judecătoresc emite ordinele incaso respective potrivit sumelor indicate în documentele executorii a căror alăturare la executare a fost solicitată, iar după executarea ordinului incaso, va distribui sumele în condițiile Codului de executare (…).

Astfel, art. 11 lit. p) Cod de executare, urmează a fi interpretat în sensul în care executorul judecătoresc execută actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor ca modalitate de executare silită a obligației fiscale, în urma alăturării ultimului la executarea silită efectuată de executorul judecătoresc.

Cu referire la alegațiile recurentului precum că, conform pct. 4 al hotărârii Serviciului Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Arierate seria AH nr. 0036102 din 22 iunie 2021, privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, hotărârea se execută imediat, inclusiv prin intermediul executorilor judecătorești, în conformitate cu prevederile Codului de executare, după caz, Colegiul civil remarcă că, formularul de hotărâre cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului este aprobat prin ordinul IFPS nr. 143 din 13 septembrie 2002 despre aprobarea formularelor de executare silită a obligației fiscale.

În sensul art. 3 alin. (1) - (3) din Codul fiscal, legislația fiscală se compune din prezentul cod şi din alte acte normative adoptate în conformitate cu acesta. Actele normative adoptate de către Guvern, Ministerul Finanțelor, Serviciul Fiscal de Stat şi Serviciul Vamal de pe lângă Ministerul Finanțelor, de alte autorități de specialitate ale administrației publice centrale, precum și de către autoritățile administrației publice locale, în temeiul şi pentru executarea prezentului cod, nu trebuie să contravină prevederilor lui sau să depășească limitele acestuia. În cazul apariției unor discrepanțe între actele normative indicate la alin.(2) şi prevederile prezentului cod, se aplică prevederile codului.

La caz, se atestă o discrepanță dintre norma legală de la art. 195 alin. (1) Cod fiscal, conform căreia executarea silită a obligației fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu prevederile legislației în vigoare și conținutul pct. 4 al formularului tipizat al hotărârii privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, din care urmează executarea hotărârii, inclusiv prin intermediul executorilor judecătorești, în conformitate cu prevederile Codului de executare, după caz.

Respectiv, Colegiul reiterează că prin prisma art. 3 din Codul fiscal, la determinarea organului abilitat cu executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, urmează a fi aplicate prevederile codului fiscal.

În acest sens, Colegiul menționează că conform pct. 4 din formularul tipizat al hotărârii privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, executarea silită a obligației fiscale poate fi efectuată „inclusiv” prin intermediul executorilor judecătorești” și „după caz”.

Astfel, Colegiul concluzionează că, punctul 4 din hotărâre de fapt care se referă la executarea prin intermediul executorilor judecătorești nu este o regulă generală, abilitarea executorului judecătoresc cu executarea silită a obligației

fiscale a contribuabilului fiind o modalitate alternativă și după caz, iar cazurile respective urmează a fi reglementate expres.

În această ordine de idei, Colegiul conchide că legiuitorul a stabilit o procedură specială de executare a obligației fiscale reglementată în condițiile normelor juridice fiscale, acestea având statut de norme speciale în raport cu Codul de executare.

Interpretând prin coroborare normele legale enunțate, se deduce raționamentul că executarea hotărârilor emise de către Serviciul Fiscal de Stat cu privire la executarea silită a obligațiilor fiscale a contribuabilului este de competența exclusivă a Serviciului Fiscal de Stat, astfel cum este stipulat expres în art. 195 alin. (1) Cod fiscal, urmând a fi aplicate prevederile Codului fiscal, concluzie care rezultă din art. 3 alin. (1)-(3) Cod fiscal.

Din considerentele expuse, instanța de recurs consideră încheierea instanței de fond întemeiată, deoarece aceasta stabilește legalitatea acțiunilor executorului judecătoresc în privința refuzului în primirea spre executare a documentului executoriu din cauza lipsei de competență a executorului judecătoresc de executare a hotărârilor emise de Serviciul Fiscal de Stat.

Subsecvent, Colegiul civil relevă că, conform jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Reieșind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia, că recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii Judecătoriei *****, sediul Centru din 20 iunie 2025.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat.

Se menține încheierea Judecătoriei *****, sediul Centru din 20 iunie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Diana Corlăteanu

Judecătorii Eleonora Badan-Melnic

Roman Pascari